

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru
judecător: N. Costin
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

dosarul nr. 2ra-2359/2017
2ra-119/2018

ÎNCHEIERE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, admisibilitatea recursului declarat de Anatolii Cazemir,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Anatolii Cazemir împotriva administratorului insolvenței Băncii Comerciale „Banca de Economii” Societate pe Acțiuni, Grigore Olaru, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Liliana Zadorojniuc cu privire la constatarea stingerii obligațiilor pecuniare și încetarea procedurii de executare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Anatolii Cazemir și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 30 septembrie 2016, Anatolii Cazemir a depus cerere de chemare în judecată împotriva administratorului insolvenței SA „Banca de Economii” Grigore Olaru, intervenit accesoriu executorul judecătoresc Liliana Zadorojniuc, solicitând constatarea stingerii integrale a obligației de executare a hotărârii Judecătoriai Șoldănești din 18 august 2014 nr. 2e-27/2014, de încasare în mod solidar de la ÎI „Cazemir Anatolii” și Anatolii Cazemir în beneficiul BC „Banca de Economii” SA a restanței la dobânda de 51 153,73 lei, penalitatea de dobândă de 12 901,05 lei, taxa de stat 5 324,99 lei, iar în total 69 379,79 lei, precum și obligarea lichidatorului BC „Banca de Economii” SA, Grigore Olaru de a înainta în adresa executorului judecătoresc Liliana Zadorojniuc cerere de încetare a procedurii executorii intentată în baza hotărârii Judecătoriai Șoldănești din 18 august 2014 nr.2e-27/2014.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, BC „Banca de Economii” SA s-a adresat în judecată la 26 februarie 2014, solicitând încasarea dobânzii, penalității și a cheltuielilor de judecată în baza contractului de credit.

Mai indica faptul că, prin încheierea instanței din 16 aprilie 2014 s-a aplicat sechestrul pe conturile bancare ale părților.

Indică că, prin hotărârea Judecătoriai Șoldănești din 18 august 2014 a fost încasată în mod solidar de la ÎI „Cazemir Anatolii” și Anatolii Cazemir în beneficiul BC „Banca de Economii” SA suma totală de 69 379,79 lei.

Reclamantul relatează faptul că, banca a pus în executare hotărârea, fiind intentată procedura de executare din 29 septembrie 2014 de către executorul judecătoresc Liliana Zadorojniuc.

Mai explică faptul că, până la emiterea hotărârii, conform acordului verbal cu BC „Banca de Economii” SA, filiala Șoldănești au ajuns la o înțelegere de a achita suma în rate, inițial a achitat suma de 14 500 lei și ulterior, lunar câte 2 300 lei.

Mai menționează că, după pronunțarea hotărârii a achitat suma restantă în continuare, în total suma de 69 400 lei.

Afirma că, executând aproape integral hotărârea, la 14 septembrie 2015 a pus cerere de anulare a sechestrului, impus prin încheierea Judecătoriei Șoldănești din 16 aprilie 2014.

Conform încheierii din 11 noiembrie 2015 a Judecătoriei Șoldănești s-a anulat sechestrul și s-a constatat că din suma datorată a achitat suma de 55 900 lei, încheiere devenită și irevocabilă.

În atare circumstanțe, reclamantul considera că la data emiterii încheierii instanța a constatat achitarea sumei de 55 900 lei din 69 379,79 lei, iar după emiterea încheierii au mai achitat suma restantă până la 69 400 lei.

Mai menționează că, BC „Banca de Economii” SA a fost declarată în procedură de lichidare, de aceea, pentru a verifica achitățile efectuate, a depus o cerere la lichidator, cu anexarea copiilor de pe actele confirmative a achităților, în scopul încetării procedurii de executare, însă, Banca nu a recunoscut suma de 21 400 lei, achitată în contul executării obligației, expediindu-i răspunsurile din 27 mai 2016 și 26 august 2016.

Considera, că urma a se ține cont de prevederile art. 123 Cod de procedură civilă, ce indică faptul, că faptele stabilite în baza unei hotărâri judecătorești irevocabile într-o pricină civilă soluționată anterior în instanța de drept comun sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea altei pricini civile la care participă aceleași persoane.

Susține că, prin încheierea Judecătoriei Șoldănești din 11 noiembrie 2015 este constatat, că la data emiterii încheierii din suma datorată a fost achitată suma de 55 900 lei, iar prin actele confirmative și suma integrală de 69 400 lei, datoria fiind încasată în mărime de 69 379,79 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2017, acțiunea depusă de Anatolii Cazemir împotriva administratorului insolvabilității BC „Banca de Economii” Grigore Olaru, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Liliana Zadorojniuc cu privire la constatarea stingerii obligațiilor pecuniare și încetarea procedurii de executare s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, 21 februarie 2017 Anatolii Cazemir a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 s-a respins apelul declarat de Anatolii Cazemir cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 06 februarie 2017.

La 08 iunie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 124).

Iar, la 24 august 2017 Anatolii Cazemir a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, în cazul în care copia deciziei instanței de apel din 18 mai 2017 a fost expediată participanților la proces la 08 iunie 2017 (f.d. 124), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

În susținerea recursului, Anatolii Cazemir a invocat aprecierea arbitrară a probelor de către instanța de judecată, erori care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată recurentul a indicat în susținerea recursului argumente și motive de similitudine celor indicate în instanța de apel.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 13 decembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Iar, la 15 ianuarie 2018, administratorului insolvenței BC „Banca de Economii” Grigore Olaru a depus referință, prin care și-a exprimat opinia referitor cererea de recurs înaintată, solicitând respingerea acesteia ca inadmisibilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Anatolii Cazemir în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anatolii Cazemir, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Anatolii Cazemir, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat